Recensie: Nekka Intiem - Oh, Jules! ***

Theatercafé Fakkeltheater Antwerpen
maandag 17 juni 2024

foto © Nekka Intiem

Recensie:
Het feit dat Jules de Corte honderd jaar geleden geboren is, leek de organisatoren van Nekka Intiem een ideale gelegenheid om deze Nederlandse zanger terug onder de aandacht te brengen. Het theatercafé van het Fakkeltheater in Antwerpen werd vastgelegd en niemand minder dan Warre Borgmans bood zich aan om deze taak op zich te nemen. Nu horen we de kritische lezer al denken: "Warre, dat is toch gene zanger?". En inderdaad: Warre pretendeert ook helemaal niet een zanger te zijn, maar een groot liefhebber van het werk van Jules. Hij bewees wel dat met mooie arrangementen, getalenteerde muzikanten, poëtische teksten en aangeboren talent, een gezonde dosis passie voor bepaalde songs vaak voldoende is om een pakkende performance neer te zetten. 'Het Liedje Van De Wind' en 'Als Je Overmorgen Oud Bent' van Jules de Corte leken wel voor Warre geschreven.

Toen het idee kwam om de voorstelling 'Oh, Jules!' te gaan maken, was Warre Borgmans zich bewust dat het een "once in a lifetime" kans was om zijn voorliefde voor het werk van Jules de Corte met het publiek te delen. "Komaan, doet da gewoon! En er waren vier onnozelaars die mee wilden springen.": is hoe hij het moment zelf omschrijft. Voor alle duidelijkheid: 'vier onnozelaars' is nog niet de definitieve bandnaam. Men is daaromtrent nog zoekende en suggesties zijn welkom. Maar terwijl de groepsnaam nog onbekend is, is hun talent dat niet. Eric Baeten, Christof Pochet, Bart Vanistendael en Dirk Van Gorp stonden garant voor de unieke sound van dit intieme concertje. In tegenstelling tot wat je van kleinkunst zou verwachten, was er tijdens dit optreden geen gitaar of piano te bespeuren. Alle arrangementen waren geschreven voor viool, altviool en contrabas.
Het gevolg was dat elk nummer nieuw in de oren klonk en er meer dan ooit de nadruk kwam te liggen op de geweldig sterke formuleringen van Jules de Corte. Dus had men iemand nodig die begenadigd is in het overbrengen van die teksten: Warre Borgmans. Wat dus op het eerste zicht misschien niet evident leek, bleek uiteindelijk een gouden combinatie. Warre bewees dat de nummers van Jules de Corte hem als een maatpak gegoten zaten. 'Het Lied Van De Wind' opende met een frivool melodietje van het strijkersensemble waarna Warre Borgmans zachtjes invalt. Of we het nu beter vertellend zingen of zingend vertellen noemen, laten we in het midden. Het belangrijkste is dat hij perfect de juiste snaar wist te raken en zijn publiek kon verroeren. Het was muzikale poëzie.
En zo stak 'Oh, Jules!' vol met dit soort pareltjes. Jules de Corte schreef vaak over kleine, eenvoudige dingen, maar toch …. Zijn spel met taal en verwachting verheven deze doodnormale dingen even tot iets

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

bijzonder. Combineer dit spel van woorden met de frasering, de intonatie en de mimiek van Warre Borgmans en kleine dingetjes als 'Een Beetje Zeer', 'Als Je Morgen Oud Bent' en ' Kleine Anita' groeiden uit tot intens mooie momentjes … ondanks de soms ietwat rare twist op het einde.

Nu voor u het gevoel zou krijgen dat 'Oh, Jules!' een hoogdravend cultureel evenement was voor een elitair groepje, kunnen we u geruststellen dat Warre ook gewoon zichzelf was en dat er nog meer artiesten de revue passeerden dan alleen Jules de Corte. Zo vertelde Warre Borgmans honderduit over zijn ontmoeting met de grote Neil Diamond. Voor de clou van het verhaal moet je bij Warre zelf zijn. We willen wel meegeven dat anekdotes als deze de voorstelling er alleen maar grappiger om maakte. Het enige probleem voor zijn muzikanten is soms: eens hij begint te vertellen, is er vaak geen stoppen aan. En ook hier moesten ze geduldig wachten tot Warre klaar was voor 'September Morn'. Het gekauwde Engels van Diamond ruimde baan voor het krachtige Frans van Bécaud om daarna over te gaan in een zachte uitvoering van 'Zo Af En Toe'. Warre Borgmans leefde zich volledig in in deze vertaling van de hand van Will Ferdy en deed ze helemaal tot haar recht komen.

'Ritme Van De Regen' ging een beetje de mist in toen Warre struikelde over de tekst. Hij improviseerde er zelf dan maar een slot aan. Ondertussen had hij het publiek zo op zijn hand, dat niemand daar wakker van lag. Bij 'Dit Is De Allereerste Keer' bestond dit risico niet vermits het publiek daar uit volle borst mee kon zingen.

Het meest intieme moment was ongetwijfeld toen Warre 'Jij Woont In Mijn Hart' uit de musical Tarzan opdroeg aan zijn nieuwe kleinzoon Gaston. Zonder de begeleiding van zijn strijkersensemble en met zijn ogen dicht bracht hij, gestuwd door pure liefde, dit breekbare liedje. Het was misschien niet de meest zuivere uitvoering die we van dit nummer hoorden, maar wel de meest emotionele. Het is geweldig om mee te maken hoe kleine, intieme momenten als deze in eenzelfde voorstelling kunnen zitten met een totaal geschifte en uitbundige uitvoering van 'Poupée De Cire Poupée De Son'.

< Sascha Siereveld >

PS: Mocht deze versie van Nekka Intiem uitgroeien tot een show waar Warre Borgmans mee kan toeren, hopen we van harte dat 'Waar Zijn De Clowns' mee in de setlist blijft. Dan kan u zelf oordelen waarom wij dit fenomenaal sterk vonden.

De setlist:

Het Land Van De Toekomst
Het Liedje Van De Wind
De Enkeling
Vlieg Me Naar De Maan / Fly Me To The Moon
Waar Zijn De Clowns / Send In The Clowns
Wond'ring Aloud
Dan Pas
September Morn / C'Est En Septembre / Zo Af En Toe
Ik Zou Wel Eens Willen Weten
Een Beetje Zeer
Ritme Van De Regen
Evermore / Voor Altijd
Jij Woont In Mijn Hart
Zaroust

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Kleine Anita
Poupée De Cire Poupée De Son
Dit Is De Allereerste Keer
Als Je Overmorgen Oud Bent
Kuieren

Bis:

Brahms' Lullaby
Eloise

Uitvoerders:
Warre Borgmans – zang
Eric Baeten – viool
Christof Pochet – viool
Bart Vanistendael – altviool
Dirk Van Gorp - contrabas

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.